

Innspill til Representantforslag 196 S (2025–2026) om å bygge infrastruktur for transport og lagring av CO₂ – Kortskip

Offshore Norge er en arbeidsgiver- og interesseorganisasjon for selskaper med aktivitet på norsk sokkel, og jobber for å videreutvikle Norge som en pålitelig energinasjon i tråd med bransjens og Norges klimamål. Offshore Norge organiserer selskaper som jobber med å utvikle CO₂-lager på norsk sokkel og tilhørende transportløsninger. Selskaper som jobber med å etablere CO₂-fangst i Norge er typisk ikke medlemmer av Offshore Norge, men vi ser det som viktig å bidra til å utvikle og skalere hele verdikjeden for CO₂ håndtering i Norge.

Offshore Norge er i hovedsak enig i beskrivelsen av bakgrunnen for representantforslaget, herunder følgende momenter (med noen tillegg i kursiv):

- Norge har et godt utgangspunkt for å kunne redusere utslippene fra landbasert industri ved hjelp av CO₂-håndtering frem mot 2050, men det vil kreve et bedre politisk rammeverk enn det som er på plass i dag.
- Store investeringer i CO₂-fangst i prosessindustrien i Norge krever *betydelig og forutsigbar statlig støtte* frem til klimavoteprisen gir lønnsomhet for aktørene.
- Manglende infrastruktur og koordinering mellom ulike ledd i verdikjeden er i dag en flaskehals som gjør det svært krevende å utvikle CO₂-fangstprosjekter i industri- og avfallssektoren. Staten bør spille en aktiv rolle i utviklingen av infrastrukturen.
- Norge bør etablere et nasjonalt veikart med tydelige og tidfestede mål for fangst og lagring *av norske CO₂-utslipp* frem mot 2030, 2035 og 2040. Et slikt veikart bør angi hvordan *infrastruktur*-kapasiteten skal bygges ut trinnvis og hvordan virkemiddelapparatet kan bidra til å redusere risiko og skape forutsigbarhet for industrielle investeringer.

Offshore Norge ønsker derfor dette representantforslaget velkomment. Vi ser imidlertid enkelte elementer i forslaget som kan ha en negativ slagside, avhengig av hvor man setter grensesnitt for hva som omfattes av «infrastruktur». Vi mener spesielt at det er for tidlig å konkludere med at «tariffregulering og statlig eierskap» er den beste løsningen.

Representantforslaget gir følgende føringer for omfang av omtalt infrastruktur:

- Infrastruktur som legger til rette for «ulike transportløsninger (skip, rør, bil) fra de ulike industrianleggene *i Norge* fram til mellomlagring og videre transport derfra til lagring på sokkelen.»
- Infrastruktur som bidrar til at både store punktutslipp i Europa og mindre, spredte utslippsskilder i Norge får praktisk tilgang til transport og lagring.

Offshore Norge mener imidlertid at infrastruktur omfattet av representantforslaget bør avgrenses til infrastruktur for oppsamling av CO₂ fra ulike *norske* utslippsskilder, og tilhørende egnet logistikkonsept for videre transport av CO₂ *frem til mottak av en lageraktør*. Dette kan inkludere mellomlagring, kondisjoneringsanlegg og skipsterminaler, men bør *ikke* omfatte

lageraktørens mottaksanlegg eller transport fra mottaksanlegg til lager. Lageraktørene ser ikke på utvikling av CO₂-lager på norsk sokkel som en flaskehals for etablering av CO₂-håndtering i Norge. Med tilstrekkelig markedsgrunnlag for CO₂-fangst i Norge og Europa mener lageraktørene at løsninger for mottak og lagring av CO₂ på norsk sokkel kan og bør etableres på kommersielt grunnlag, men med elementer av risikoavlastning fra staten.

I representantforslaget foreslås det at «Staten bør [...] ha eierskap til infrastrukturen, etter modell av gassrørledninger, med tariffregulering og statlig eierskap.» Det finnes andre måter staten kan investere i utbygging av infrastruktur for transport og lagring av CO₂. Offshore Norge anbefaler at ulike modeller for privat-statlig samarbeid utredes. Eksempelvis kan staten ta ned investeringsrisiko for private aktører ved å gi støtte til felles (klynge-)studier for modning av infrastrukturkonsept, og gi inntektsgarantier ved underutnyttelse av infrastruktur og terminaler i oppstartsfasen. Staten kan også gå inn som en (del-)eier, men det viktigste er at staten bidrar til å begrense usikkerhet knyttet til fremtidig lønnsomhet i drift av infrastrukturen. Vi anser at en modell hvor staten alene eier infrastruktur, uten samme grad av brukerinvolvering og-eierskap, har større risiko for å ikke treffe de faktiske behovene til brukerne.

Utover disse to innvendingene, støtter Offshore Norge de fire forslagene i representantforslaget, med følgende merknader:

- **Forslag 1:** Det er flere industriklynger og fangstprosjekt i Norge enn de som nevnes. Målgruppen bør derfor ikke begrenses til de nevnt i forslaget.
- **Forslag 3:** Offshore Norge er positive til at det etableres et mål for mye CO₂ som skal *fanges i Norge med påfølgende lagring*, i tett samråd med industrien. Et kvantitativt mål for hvor mye som skal lagres i Norge er det ikke relevant å ta med, da dette avhenger av mengde import fra EU.

Med vennlig hilsen
Offshore Norge